

Vox populi - vox dei

του Κ. Α. Οικονόμου

Η ρωμαϊκή δημοκρατία, υπακούσασα στο δόγμα του λαϊκισμού «vox populi - vox dei» (φωνή λαού, φωνή θεού), προετοιμάστηκε κατάλληλα για τη σωτηρία της από τον Όκταβιανό. Τό αποτέλεσμα της θείας επιταγής ήταν η αυτοκατάργησή της.

Στήν περίπτωσή μας, χωρίς να είναι στίς προθέσεις μας η έξαγωγή συμπερασμάτων από τυχόν ομοιότητες, θά πρέπει να θεωρήσουμε ότι είναι πολύ δύσκολο για τόν μέσο πολίτη, πού πραγματικά δυσκολεύεται να ανταποκριθεί στην καθημερινότητα, να αντισταθεί στα θέλητρα του έθνικο-μαρξιστικού λαϊκισμού.

Είναι κατάλληλα προετοιμασμένος, μάλιστα, να δεχθεί τά κελεύσματα του λαϊκισμού εφόσον διατυπώνονται από ανθρώπους βιολογικά νέους πολιτικά, δηθεν «άφθαρτους», πνευματικώς και πολιτιστικώς σε απόλυτη αντιστοιχία με τό άκροατήριό τους. Ή προς τά κάτω ίσοπεδωτική μανία –τό κύριο χαρακτηριστικό της περιόδου της μεταπολιτεύσεως– εξέθρεψε ήδη τήν Βουλή του Ίουνίου 2012 της οποίας τό επίπεδο δέν άμφισβητείται.

Η σημερινή, όμως, κατάσταση διαφέρει ούσιωδώς από άλλες προηγούμενες συγκυρίες. Ή ύποκουλτούρα πού είχε επικρατήσει, ούδέποτε άμφισβήτησε τό πολιτειακό καθεστώς ή τό καθεστώς της οικονομίας, εφόσον έγκαίρωσ «ιδιωτικοποίησε» de facto τίς δημόσιες επιχειρήσεις προς ίδιον όφελος. Μέ τόν τρόπο αυτό διεσώθη ή επίφαση μιās ιδιότυπης ελεύθερης οικονομίας βαλκανικού τύπου, επιδοτούμενη από τίς εισφορές τών «εύρωπαϊών εταίρων μας». Σήμερα, όμως, επί ήμερών ΣΥΡΙΖΑ, διακρίνουμε τό μαρξιστικό βολонταρισμό στό μεγαλείο του.

Αυτό πού οί άφελείς άστοί –τών πολιτικών προεχόντως– χαρακτηρίζουν ως άκατανόητη τοποθέτηση ή ούτοπικό όραμα έκτός πραγματικότητας, δέν είναι τίποτε άλλο παρά τό είδωλο του βολонταρισμού τών στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ στή φάση της πολιτικής πρακτικής. Όταν στήν πολιτική αντίπαράθεση οί άστοί πολιτικοί έπισημαίνουν τούς ένδεχόμενους κινδύνους, ή άπάντηση τών μαρξιστών είναι ύποτιμητική τών κινδύνων και ή επίκληση άρνητικών συνεπειών ύποβαθμίζονται ως «κινδυνολογία». Έφόσον ή φωνή του λαού «θέλει», και μάλιστα όπως αυτή εκφράζεται με τήν μοναδικότητα της μαρξιστικής (θρησκευτικής) άλαζονείας, δέν είναι δυνατόν να μήν ύποκύψουν στή θέληση του λαού οί «άγορές», ή «Merkel» και οί λοιποί έχθροί της λαϊκής προόδου.

Παρακολουθώντας σχετικές συζητήσεις, θά παρατηρούσε κανείς ότι ύπάρχει ένα επίπεδο επικοινωνίας, πού καλλιεργείται από τούς άπολογητές του ΣΥΡΙΖΑ και τών άπολιθωμάτων του μεσοπολεμικού προοδευτισμού, στό όποιο άδυνατούν να επικοινωνήσουν οί μη μεμυημένοι. Ή διαλεκτική τών μαρξιστών στηρίζεται σε ιδεολογικά χρωματισμένα κατηγορήματα στα όποια ή όποιαδήποτε αντίπαράθεση προϋποθέτει σχετική προπαίδευση. Ο συνδυασμός στοχεύσεων και επιχειρημάτων εκφράζεται με λέξεις οί όποιες συχνά φορτίζονται με περιεχόμενο διάφορο εκείνου πού χρησιμοποιεί ή «καθεστηκυία» παραδοχή.

Τό αποτέλεσμα είναι να παρουσιάζεται ή εικόνα διαφόρων επιπέδων έκφορας επιχειρημάτων και θέσεων πού καταλήγει στή μόνιμη παρεξήγηση-άπορία τών άστών ως προς τή συνειδητοποίηση έκ μέρους τών συριζαίων άπολογητών τών συνεπειών του βολонταρισμού τους. Στίς περιπτώσεις αυτές παρεμβαίνουν οί πλέον γραφικοί. Είναι οί «συριζολόγοι». Έμφανίζονται στό προσκήνιο όταν ό άριστερός πολιτικός καθωσπρεπισμός περιορίζει τήν κριτική σκέψη, όταν κάποια διαπίστωση θέτει σε κίνδυνο τήν προσχηματική δημοκρατικότητα τών συγχρόνων νεομαρξιστών.

Όταν, για παράδειγμα, δηλώσεις τών οικονομικών έγκυφάτων της άξωματικής αντιπολιτεύσεως «παρεξηγούνται» σπεύδουν οί σύγχρονοι «κρεμινολόγοι» σε βαθυστόχαστες αναλύσεις τών σχετικών χρησμών με ένα μοναδικό στόχο. Νά πείσουν τόν άγχωμένο Έλληνα πολίτη ότι ή επέλασ στήν έξουσία της παρέας της Κουμουνδούρου και τών συνεργαζομένων πού τήν πλαισιώνουν δέν άποτελεί δά και τόν έσχατο κίνδυνο έκτροχιασμού της ελληνικής κοινωνίας σε μία κατάσταση τίς προεκτάσεις της οποίας δέν μπορούν (κα δέν θέλουν) να φαντασθούν οί Έλληνες πολίτες.

Έκμεταλλεούμενοι τήν ανθρώπινη αυτή άδυναμία έχουν από έτών θέσει σε κυκλοφορία τήν πλέον άνόητη έκδοχή, δηλαδή ότι ή ρητορεία του ΣΥΡΙΖΑ θά μείνει χωρίς ύλοποίηση τών εξαγγελιομένων. Έν όλίγοις και για να γίνουμε σαφέστεροι, τό εξαγγελθέν στή Ρόδο «άλλα» του Κ Τσίπρα δέν θά πραγματοποιηθεί. Όψόμεθα.